

LOVE, REASON,
IRONY

L' AMOR, LA RAÓ,
LA IRONIA

**Access full
version**
Accés versió
completa

www.cccb.org

**Eva
Illouz
CCCB**

LOVE, REASON, IRONY

Breus CCCB

Eva Illouz

Reflecting on the impact of the French Revolution on society, Edmund Burke, the conservative British critic of Reason and of the French Revolution, mused on what was in store for humanity:

All the pleasing illusions, which made power gentle, and obedience liberal, which harmonized the different shades of life [...] are to be dissolved by this new conquering empire of light and reason. All the decent drapery of life is to be rudely torn off. All the super-added ideas [...], which the heart owns, and the understanding ratifies, as necessary to cover the defects of her naked shivering nature, and to raise it to dignity in our own estimation, are to be exploded as ridiculous, absurd, and antiquated fashion.¹

Burke anticipated what would become one of the chief sources of the dynamism and discontent of modernity, namely the fact that beliefs—in transcendence and authority—must become accountable to reason. However, for Burke, far from auguring progress in our condition, «the Empire of light and reason» exposes us to truths we cannot bear for, he says, as power withers away, our illusions will also fade, and this new nakedness will leave us immensely vulnerable, exposing and revealing both to ourselves and to others the true ugliness of our condition. Scrutiny of social relations by the implacable gaze of reason can only tear down the harmonious web of meanings on which traditional power, obedience, and fealty rested. To be tolerable, human existence requires myth, illusions, and lies. Only lies and illusions can make the violence of social relationships bearable. What Burke is saying is that Reason’s indefatigable attempts to unmask and track down the fallacies of our beliefs will leave us shivering in the cold, for only beautiful stories—not truth—can console us. Burke was right in that the capacity of Reason to give meaning to our lives would be *the* fundamental question of modernity and the fundamental force unsettling social relationships and, more particularly, as I will argue here, romantic love. Max Weber lent this diagnosis its most poignant and famous sociological pathos with his view of modernity as being characterised by «disenchantment». Disenchantment, for Weber, does not

L' AMOR, LA RAÓ, LA
IRONIA

Breus CCCB

Eva Illouz

En la seva reflexió sobre la influència de la Revolució Francesa en la societat, el conservador Edmund Burke, crític amb la raó i amb la Revolució Francesa, es preguntava què li esperava a la humanitat:

Totes aquelles il·lusions agradables, que suavitzaven el poder i liberalitzaven l'obediència, que harmonitzaven les diverses tonalitats de la vida [...] i que es dissoldran amb l'imperi de la llum i de la raó que ens està conquerint. Tots aquells vels públics que embolcallaven l'existència han estat arrencats violentament. Totes aquelles idees afegides [...], que vénen del cor i són ratificades per l'enteniment, car ens calen per amagar la seva naturalesa nua i tremolosa i elevar-la a la dignitat de l'estimació, desapareixeran com una moda ridícula, absurda i antiquada.¹

Burke anticipava així el que seria un dels principals factors del dinamisme i el descontentament de la modernitat, concretament el fet que la creença (en la transcendència i en l'autoritat) ha de poder ser explicada per la raó. Ara bé, des del seu punt de vista, «l'imperi de la llum i de la raó», lluny d'augurar el progrés de la condició humana, ens encara amb veritats que no podem suportar, perquè, segons ell, a mesura que el poder es vagi apagant, les nostres il·lusions també aniran desapareixent, i aquesta nova nuesa ens farà tremendament vulnerables i exposarà als nostres ulls i als dels altres la veritable lletgesa de la nostra condició. L'observació de les relacions socials amb la mirada implacable de la raó desmunta l'harmoniosa xarxa de significats sobre la qual reposaven el poder, l'obediència i la fidelitat tradicionals. Per ser tolerable, l'existència humana requereix mites, il·lusions i mentides. Només les mentides i les il·lusions poden tornar suportable la violència de les relacions socials. El que Burke està dient és que l'infatigable esforç de la raó per desemmascarar i classificar les fal·làcies de les nostres creences ens deixa sense abric i tremolosos, perquè només les històries belles, i no pas la veritat, poden consolar-nos. Burke tenia raó quan afirmava que la capacitat de la raó per conferir sentit a la vida seria la qüestió fonamental de la modernitat i també la principal força desestabilitzadora de les relacions socials, i més concretament, com tractaré de demostrar, de

Eva Illouz

Professor of Sociology and Anthropology at the Hebrew University of Jerusalem, Eva Illouz has also taught at the École des Hautes Études en Sciences Sociales in Paris and at Princeton University. Her main research areas include the history of emotional life, critical theory applied to art and to popular culture, the moral meaning of modernity and capitalism's impact on the cultural sphere and private life. Her works are *Consuming the Romantic Utopia: Love and the Cultural Contradictions of Capitalism* (1997), *The Culture of Capitalism* (2002, in Hebrew), *Oprah Winfrey and the Glamour of Misery: An Essay on Popular Culture* (2003), *Cold Intimacies: The Making of Emotional Capitalism* (2007), *Saving the Modern Soul: Therapy, Emotions, and the Culture of Self-Help* (2008) and *Why Love Hurts: A Sociological Explanation* (2012).

Professora de Sociologia i Antropologia a la Universitat Hebrea de Jerusalem, ha impartit classes a l'École des Hautes Études en Sciences Sociales de Paris i a la Universitat de Princeton. Les seves principals àrees de recerca inclouen la història de la vida emocional, la teoria crítica aplicada a l'art i a la cultura popular, el significat moral de la modernitat i l'impacte del capitalisme sobre l'esfera cultural i la vida privada. Les seves obres són *El consumo de la utopía romántica. El amor y las contradicciones culturales del capitalismo* (1997), *The Culture of Capitalism* (2002, en hebreu), *Oprah Winfrey and the Glamour of Misery: An Essay on Popular Culture* (2003), *Intimidades congeladas. Las emociones en el capitalismo* (2007), *La salvación del alma moderna. Terapia, emociones y la cultura de la autoayuda* (2008) i *Por qué duele el amor. Una explicación sociológica* (2012).

Breus

Breus CCCB publishes bilingual editions of the most outstanding lectures offered at the CCCB. The digital version presents some of the titles that have appeared previously in the printed collection.

Titles published: http://www.cccb.org/en/col_leccio-breus_collection-9718

Breus CCCB publica, en edició bilingüe, les conferències més destacades celebrades al CCCB. La versió digital presenta alguns dels títols apareguts prèviament dins de la col·lecció en paper.

Títols publicats: http://www.cccb.org/ca/col_leccio-collecci_breus-9718

Colophon / Crèdits

Lecture given at the Centre of Contemporary Culture of Barcelona on 21 February 2011, as part of the «Crisis» lecture series. / Conferència pronunciada al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona el 21 de febrer de 2011, en el marc del cicle «Crisi»

Edition / Edició: Centre de Cultura Contemporània de Barcelona

Collection direction / Direcció de la col·lecció: Judit Carrera

Editorial coordination / Coordinació editorial: Marina Palà

Collection design / Disseny de la col·lecció: © Compañía

Editing of texts / Edició de textos: Rosa Puig

Translation / Traducció: Zoraida de Torres Burgos

Correction / Correcció: Paul Hammond, Montserrat Vallvé Viladoms, Mark Waudby

Photograph / Fotografia: CCCB © Miquel Taverna, 2011

Digital layout / Composició digital: Lluís Sanosa

© Eva Illouz

© Centre de Cultura Contemporània de Barcelona, 2015

Montalegre, 5 -08001 Barcelona

www.cccb.org

ISBN paper: 978-84-615-1952-1 (2011)

ISBN epub: 978-84-617-3098-8 (2015)

All rights reserved / Reservats tots els drets d'aquesta edició

An initiative of / Una iniciativa de:

CCCB is a consortium of / El CCCB és un consorci de:

Diputació
Barcelona

